

ordning vil langt flere mennesker have mulighed for at købe sig hjælp til de her ting i hjemmet, og det er sådan set rigtig glimrende. I øvrigt synes jeg, det er rigtig vigtigt at påpege, at SF også har fremsat dette forslag med den der ligestillingsvinkel for øje, som jo helt tydeligt er fuldstændig ligestyldig for Venstre.

Kl. 10:35

Formanden:

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 10:35

Jacob Jensen (V):

Nej, det er overhovedet ikke ligestyldigt for Venstre. Men det er i hvert fald vigtigt for os, at vi, når vi – hvis det her bliver gennemført – bruger en mængde skattefinansierede kroner, altså de 40 pct.s tilskud, så målretter dem, således at man kan sige, at det er dem, der er størst behov for dem, som får dem. Det er derfor, jeg sådan set bare bekymrer mig lidt om forslaget sociale profil. Det undrer mig lidt, at det kommer fra Socialistisk Folkeparti, men det er måske også en del af den kovending på den overordnede politiske dagsorden, som vi her ser udtrykt.

Derfor spørger jeg blot en gang til: Når man skal betale de 60 pct. selv, og staten så finansierer de 40 pct., altså hvor vi herindefra giver det tilskud, er det så ikke vurderingen fra Socialistisk Folkepartis ordfører, at det alt andet lige vil være dem, der har de højeste indtægter, som vil benytte sig af en sådan ordning og dermed få de 40 pct.s tilskud fra staten og ikke dem, som har en lav indtægt? De vil ikke få det tilskud og vil dermed ikke få mulighed for at få statens finansiering i ryggen. Er det ikke korrekt forstået?

Kl. 10:36

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:36

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det er i hvert fald sådan, at hvis der er noget, der er en kovending, så er det Venstres pludselige engagement i økonomisk omfordeling, der giver social skævhed. Det er noget helt nyt, at Venstre skulle være begyndt at interessere sig for en økonomisk omfordeling, der tilgodeser de svageste i samfundet. Det er en kovending.

Jeg er nødt til at sige, at det er en fuldstændig logisk følge af det her forslag, at folk, der har rigtig mange penge i dag og som kan købe sig til hjælp, gør det, men med det her forslag vil langt flere mennesker kunne få muligheden. Det kan ikke være anderledes. Folk, der har lavere indtægter end dem, der i dag har råd til at købe sig

hjælp, vil da også få muligheden, når man laver en tilskudsordning. Det giver sig selv. Det kan ikke være anderledes.

Kl. 10:36

Formanden:

Tak til fru Pernille Vigsø Bagge.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og dermed er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af beslutningsforslag nr.**B 173:****Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod investeringer i produktion af og handel med klyngevåben.**

Af Pernille Frahm (SF) m.fl.
(Fremsættelse 14.04.2009).

Kl. 10:37

Forhandling**Formanden:**

Forhandlingen er åbnet. Den første, der får ordet er økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 10:37

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Regeringen deler SF's bekymring om den fortsatte produktion og brug af klyngevåben i verden. Derfor var Danmark også et af de første lande til at underskrive konventionen i Oslo. Det er et stort skridt i den rigtige retning. Målet er jo, at klyngevåben helt udryddes.

Jeg vil gerne starte med at sige, at selv om vi med konventionen i Oslo er nået langt i kampen mod klyngevåben, er den største udfordring fortsat, at de store våbenbesiddere og våbenproducerende lande som USA, Rusland, Kina, Indien, Pakistan, Israel og Sydkorea har valgt at stå uden for Oslokonvention. Disse lande råder til sammen over omtrent 90 pct. af verdens samlede lagre af klyngeammunition, og det gælder navnlig de ældste og de mest upålidelige modeller. Udfordringen er at få disse lande i forhandlinger om en international regulering.

Jeg vil gerne sige, at regeringen hilser den nye Oslokonvention meget velkommen. Regeringen lægger vægt på at være blandt de første af de underskrivende lande, der tiltræder Oslokonventionen, og vi er derfor ved at forberede fremsættelsen af et beslutningsforslag i Folketinget om dansk tiltrædelse af konventionen. Det er min klare forventning, at Danmark vil tiltræde konventionen i 2009, altså i løbet af i år, og dermed vil det være forbudt for den danske stat, herunder også kommunerne, at investere i virksomheder, der producerer eller handler med klyngevåben. Det følger af Oslokonventionens afsnit 1 C, der forbyder de tiltrådte stater at assistere, tilskynde eller foranledige andre til at deltage i aktiviteter, der er forbudt ifølge konventionen, herunder produktion eller handel med klyngevåben. Dermed er en del af SF's beslutningsforslag overflødiggjort, da der allerede vil gælde et investeringsforbud for kommunerne. Jeg er overbevist om, at når staten og kommunerne dermed sender et meget klart signal om ikke at investere i sådanne virksomheder, vil det også blive bemærket af de private danske investorer.

Jeg vil i den forbindelse gerne understrege, at regeringen lægger stor vægt på virksomhedernes frivillige samfundsansvar, og de fleste danske pensionskasser inddrager allerede i dag etiske, sociale og miljømæssige hensyn i deres forretnings- og investeringsstrategier. En rapport om etiske investeringer fra Pensionsmarkedsrådet fra 2007 viser, at 26 ud af 46 pensionsinstitutter tager etiske investeringshensyn. F.eks. har både ATP og Lønmodtagernes Dyrtidsfond en aktiv etisk politik. Også PenSam tager indsatsen seriøst. De har udarbejdet en udelukkelsesliste med virksomheder, de ikke investerer i ud fra etiske og samfundsmæssige hensyn. Endelig er Danica Pension et eksempel på en investor, der har indført en eksplicit strategi for socialt ansvarlige investeringer. Dermed sikrer virksomhederne selv, at der ikke investeres i virksomheder, der bevidst overtræder internationale normer for menneskerettigheder, miljø, arbejde, korrupsion eller våben. Virksomhederne tager altså selv et ansvar. Derfor mener jeg ikke, at vi på nuværende tidspunkt har behov for yderligere regulering.

Regeringen lancerede sidste år en handlingsplan for virksomhedernes samfundsansvar. Planen har til formål at fremme virksomheders frivillige samfundsansvar, og som led heri indførtes et krav om, at pensionskasser og andre inve-

storer medtager oplysninger om deres strategi for ansvarlige investeringer i regnskabet. Der forventer jeg også at se oplysninger om, hvordan pensionskasser og andre investorer forholdt sig til investeringer i klyngevåben. Jeg synes, at vi skal afvente dette, inden vi overvejer andre tiltag.

Endelig er der en række praktiske forhold, der skal undersøges, før vi overhovedet kan overveje et eventuelt investeringsforbud for danske finansielle institutioner. Vi har ikke i Danmark tidligere haft forbud mod investeringer i bestemte aktiviteter, så vi kan ikke trække på vores egne erfaringer. I Belgien har man derimod vedtaget et lignende forbud, der forbyder belgiske investorer at investere i virksomheder med aktiviteter i klyngevåben. Der tyder det dog på, at belgierne er rendt ind i problemer. Den belgiske lov skulle nemlig ledsages af en liste over de virksomheder, som det er forbudt for investorerne at investere i. Den liste er endnu ikke kommet, på trods af at loven har været i kraft siden 2007. Jeg synes, at det er relevant at undersøge baggrunden for, at den belgiske regering endnu ikke har lavet denne liste. Jeg tror, at der kan være vanskeligheder ved at lave en sådan liste, hvis den skal være udtømmende og dækkende for alle virksomheder, der berører klyngevåben i en eller anden afskygning.

På den baggrund kan regeringen ikke støtte Socialistisk Folkepartis forslag i sin nuværende form.

Kl. 10:42

Formanden:

Ja tak. Der er en kort bemærkning fra fru Pernille Frahm.

Kl. 10:42

Pernille Frahm (SF):

Det gik lige så godt. Hele ministerens tale var så god, og jeg sad og blev så glad. Derfor kunne jeg ikke lade være med at grine, da konklusionen kom, for den var jo i den grad i modstrid med hele ministerens tale. Konklusionen var fuldstændig modsatrettet alle de rigtige ting, som ministeren sagde, bl.a. det her med, at de jo forfærdelig gerne vil. Alle vores store firmaer i Danmark har efterhånden etiske regnskaber, pensionskasserne laver etiske regnskaber, hver eneste kommune i Danmark, hver eneste lille rottefænger næsten har et etisk regnskab og vil rigtig gerne leve op til de her ting.

Det her forslag er ment som en hjælp, det er ment som en hjælp til de firmaer, der er i gang med det her projekt, og derfor forstår jeg ikke,

hvorfor ministeren ikke vil se at komme i gang med at tilbyde den hjælp, i stedet for vi skal afvente. Hvorfor skal de pensionskasser, der bliver ved med at ville det gode, hele tiden mødes af overskrifter, som den, der er i dag i Politiken, hvor der står: »Din pension investeres i klimasvineri«? Det er garanteret ikke, fordi virksomhederne går ind for det, men fordi de har brug for hjælp.

Kl. 10:43

Formanden:
Ministeren.

Kl. 10:43

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Pernille Frahm, at jeg er fuldstændig enig. Jeg tror bare, at det, der skiller fru Pernille Frahm og mig, er vores holdning til, hvordan vi hjælper virksomhederne bedst til at have den høje etiske profil, som jeg rent faktisk tror på kan være en enorm konkurrencefordel, hvis man ellers som virksomhed tager sig sammen og forpligter sig på den dagsorden.

Det, jeg tror er det væsentligst man kan gøre, er jo at gøre det, som vi i regeringen har lagt med vores handlingsplan for virksomheders samfundsansvar, nemlig at sørge for, at der er flere virksomheder og ikke mindst investorer, der tilslutter sig FN's principper for ansvarlige investeringer. Det er der faktisk en hel del virksomheder, der allerede har gjort. Tallet er steget fra 4, da vi fremlagde handlingsplanen, til nu 16 af de store investorer, og vi ønsker altså, at der er flere, der går den vej.

Så jeg vil sige til fru Pernille Frahm, at vi er enige i, at det er den vej, man skal gå, men i regeringen stiller vi os skeptiske over for, om det er en mulig og dermed også farbar vej, når det kommer til, om man konkret skal lovgive om noget.

Kl. 10:44

Formanden:
Fru Pernille Frahm.

Kl. 10:44

Pernille Frahm (SF):

Jeg er meget villig til at indgå en hvilken som helst aftale, havde jeg nær sagt, med ministeren, der peger i den rigtige retning på det her område. Det behøver ikke at være det her beslutningsforslag bogstav for bogstav. Det er ånden i det, som jeg oplever vi er enige om; at firmaerne har brug for hjælp til det her, for de vil ikke have de der overskrifter.

Så hjælper vi bedst? Dem, jeg har talt med, siger: Bare vi dog kunne få en liste, bare vi dog kunne få nogle anvisninger, for vi har ikke ressourcer til at rende rundt og lave det her stykke arbejde, eller bare vi kunne få en hjælpende hånd – som f.eks. den, DanWatch ville kunne give. DanWatch undersøger jo på ngo-plan, hvordan firmaer opfører sig rundt omkring i verden, og kan give noget råd og vejledning.

Så to spørgsmål til ministeren, for det første: Vil ministeren undersøge forholdene i Belgien, hvad sker der dér, hvordan arbejder de med den liste? For det andet: Vil ministeren være med til at støtte sådan et projekt som DanWatch, så firmaerne da i det mindste får en hjælpende hånd i den retning?

Kl. 10:45

Formanden:
Ministeren.

Kl. 10:45

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Pernille Frahm, at jeg faktisk synes, at fru Pernille Frahm har en utrolig positiv tilgang til beslutningsforslaget, nemlig at det måske ikke nødvendigvis behøver at se ud, som det gør i denne form. Jeg vil meget gerne under udvalgsarbejdet samarbejde om at tilpasse det, så vi måske sammen kan lave en beretning, der fortæller noget om, hvordan Folketinget ser på virksomheders samfundsansvar. Det var jo et meget bredt flertal, der stod bag det lovforslag, jeg fik vedtaget før jul.

Jeg vil også sige til fru Pernille Frahm, at jeg positivt vil tilkende, at vi vil undersøge, hvad årsagen er til, at man i Belgien nu 2 år efter overhovedet ikke har flyttet sig ud af stedet. Et af problemerne kunne være, at det er meget svært at lave en liste, der er fyldestgørende, altså en liste, der samler alle dem, der måtte have noget med klyngeåben at gøre. Et andet problem kunne være WTO-aspektet; hvorvidt det overhovedet vil være WTO-medholdeligt at sætte en virksomhed, der måske producerer andet end klyngeåben, på en liste, for så kan det være en teknisk handelshindring. Så der er mange, mange problemer i det, og som jeg hører fru Pernille Frahm er det heller ikke afgørende, at det nødvendigvis er en lovgivningsmæssig liste, så jeg vil gerne positivt tilkendegive, at vi gerne vil arbejde for at få fremmet virksomheders samfundsansvar.

Kl. 10:46

Formanden:

Så er der en kort bemærkning til hr. Frank Aaen.

Kl. 10:46

Frank Aaen (EL):

Vi er jo i hvert fald enige om, at hvis det er staten, der har penge, der skal investeres, vil de under ingen omstændigheder blive investeret et sted, hvor de kunne blive brugt til at producere klyngevåben.

Kl. 10:47

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:47

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Vi er fuldstændig enige om, at når Danmark har tiltrådt Oslokonventionen, forpligter det både staten og dermed også kommunerne til at overholde Oslokonventionens principper. Det synes jeg er meget væsentligt, og jeg tror på, at når staten går foran, som vi kommer til at gøre på det her område, vil det også afspejle sig i forhold til de private investorer.

Jeg tror virkelig på, at den dagsorden, der handler om at gøre Danmark til verdens førende nation, når det gælder samfundsansvar, er en dagsorden, som vi ikke kun vil få anerkendte skulderklap for af etiske årsager. Jeg tror faktisk også, at det kunne være en meget stor konkurrencefordel for danske virksomheder, at man viser, at man går foran på det her område.

Kl. 10:47

Formanden:

Hr. Frank Aaen.

Kl. 10:47

Frank Aaen (EL):

Altså, pensionskasser består jo af sparede skattepenge, hos ATP har staten den afgørende indflydelse, LD er også skattepenge, der har vi også den afgørende indflydelse som fællesskab. I Danske Bank kan det være, at ministeren snart har den afgørende indflydelse, hvis de får vekslet deres 26 milliarder statskroner til aktieinvestering. Mon det ikke er sådan, at alle de steder, hvor staten indirekte har stor majoritet, og hvor det direkte eller indirekte er statslige penge, altså f.eks. sparede skattekroner, må vi også sige, at der ikke kan investeres i klyngebomber?

Kl. 10:48

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:48

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Frank Aaen, at det måske nok er der, vandende komme til at skilles. For jeg synes faktisk, at vi har haft en meget fin arbejdsdeling i Danmark, hvor vi har valgt at sige på f.eks. pensionsområdet, at det er arbejdsmarkedets parter, der laver frivillige aftaler, og som disponerer over midlerne der. Jeg mener altså principielt ikke, at vi skal begynde at blande os i, hvordan de aftaler forvaltes der. Jeg har faktisk tillid til, at arbejdsmarkedets parter selv som pensionsforvaltere og med medlemmernes tilslutning kan opstille de etiske retningslinjer, der er nødvendige, når det gælder investering af pensionskapital. Men som sagt forpligter Oslokonventionen der, hvor det er staten, det handler om, som jeg sagde til fru Pernille Frahm. Så den del af Socialistisk Folkepartis beslutningsforslag bliver faktisk imødekommet via et beslutningsforslag i år.

Kl. 10:49

Formanden:

En kort bemærkning fra hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 10:49

Benny Engelbrecht (S):

Vi Socialdemokrater ser jo ligesom ministeren meget frem til ratifikationen af Oslokonventionen. Men de forpligtelser, som ministeren også ganske rigtigt gør rede for, som dermed falder på staten og på kommunerne, betyder vel også, at vi til den tid får et behov for at have en definition på plads. Så kan vi være glade for, at belgierne allerede er gået i gang og har været i gang siden 2007, men vi behøver vel ikke at vente på at få det afklaret. Det er vel bl.a. noget af det, vi kan bruge netop SF's beslutningsforslag her i dag til, altså at få sat gang i en proces, som også kan give et svar, når vi spørger, hvad det i grunden så er, staten og kommunerne ikke må foretage investeringer i. Ellers er vi jo lige vidt.

Kl. 10:50

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:50

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Det er korrekt, vil jeg sige til hr. Benny Engelbrecht, at der selvfølgelig bliver et stykke arbejde, man må foretage i forbindelse med tiltrædelse af konventionen, herunder også, hvad det måtte have af lovgivningsmæssige konsekvenser. Men det er ikke noget, vi er i stand til at sva-

re på lige nu, og som sagt synes jeg, det er lidt ildevarslende, at det, selv om man i Belgien har forsøgt at tage et skridt, der handlede om at lave en slags liste, altså bare ikke er blevet til noget. Det er ganske lang tid siden, at man egentlig traf beslutningen i det belgiske parlament, uden at det, om man så må sige, overhovedet har medført, at der er sket noget på området.

Derfor vil jeg sige, at jeg i hvert fald ikke på nuværende tidspunkt, hvor vi hverken lovgivningsmæssigt har afklaret, hvad der er behov for, eller hvad der er den mest farbare vej, kan redegøre for, hvordan vi bedst lever op til det, vi konventionsmæssigt forpligter os på. Det vil jeg kunne svare på til den tid, hvor regeringen fremsætter et beslutningsforslag.

Så jeg vil sige, at jeg sådan set er med på præmisserne om, at vi naturligvis skal efterleve Oslokonventionens regler, men jeg tror bare, at det beslutningsforslag, der er lige nu, simpelt hen kommer både lidt for tidligt og måske går for vidt på nogle områder. Det er ikke til at gennemskue her og nu. Derfor bliver vi nødt til at afvente, at vi grundigt får pløjet Oslokonventionen igennem for at se på, hvad den har af konsekvenser.

Kl. 10:51

Formanden:

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 10:51

Benny Engelbrecht (S):

Det er såmænd heller ikke for at være polemisk, men det understreger vel netop bare, at det er nu, det arbejde skal gøres, altså fra denne dag og så frem til, at vi i efteråret netop skal have implementeret Oslokonventionen i dansk lovgivning. Det er i den her tidshorisont, at vi er nødt til at se på det.

Jeg tror, at de indikationer, der er givet her i salen i dag, også meget klart understreger, at det er et arbejde, som hele Folketinget også er interesseret i at blive inddraget i, og naturligvis også gerne i høringsprocesser, i almindelig videndeling, gennem udvalgsarbejde m.v. og selvfølgelig også gerne ved aktivt at deltage og komme med input i forhold til det. Det er sådan set også det, som jeg gerne vil fiske lidt efter ministerens tilsagn om. For det her er jo ikke noget, som vi skal lave oppositionspolitik på, hvis vi kan blive enige om det.

Kl. 10:52

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:52

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Jeg synes, det er en meget positiv tilkendegivelse, der kommer fra hr. Benny Engelbrecht, og jeg vil meget gerne positivt medvirke til, at vi selvfølgelig gør, hvad vi kan, også for hurtigst muligt at få afklaret, hvad det her får af konsekvenser for Danmark. Det vil jeg gerne tilkendegive et positivt medspil til.

Det, jeg bare forsøgte at svare før, er, at vi selvfølgelig skal efterleve Oslokonventionens bestemmelser, men det, jeg ikke kan sige på nuværende tidspunkt, er f.eks., om vi får brug for at udelukke visse selskaber som investeringsobjekt, og ej heller kan jeg udtale mig om, hvorvidt en udelukkelsesliste er den metode, der skal benyttes.

Så det er ikke et spørgsmål om at afvise noget, men det er blot for at sige, at det endnu er uafklaret, hvordan vi bedst implementerer Oslokonventionen, netop også fordi vi er et af de første lande, der gør det.

Men jeg vil positivt meget gerne medvirke til det, og jeg vil være utrolig glad, hvis Folketinget bakker op om min vision om at sikre, at Danmark simpelt hen er verdensførende, når det gælder samfundsansvar.

Kl. 10:53

Formanden:

Tak til økonomi- og erhvervsministeren. Der er ikke flere korte bemærkninger, og vi går til ordførerrækken. Første ordfører er hr. Karsten Nonbo.

Kl. 10:53

(Ordfører)

Karsten Nonbo (V):

Jeg må jo som Venstres ordfører konstatere, at der med erhvervsministeren ligesom med den tidligere justitsminister ikke er meget, man kan tilføre af nyt, når først ministeren har talt. For det var en grundig redegørelse og en god debat, som har været givet. Og når ikke man kan tilføre debatten noget nyt, kan man jo fatte sig i kort-hed, og det vil jeg så gøre.

Vi må sige, at markedet for produktion og salg af klyngevåben jo absolut er minimeret, i og med at 96 lande har tiltrådt Oslokonventionen, og så producerer og bruger man ikke klyngevåben mere. Tilbage står så stormagterne USA, Kina, Rusland, Indien, Sydkorea og Pakistan. De har altså ikke tiltrådt den her konvention. Vi forsøger at forfølge den via FN, og det håber vi

også at SF vil være med til, således at vi kan få et totalt forbud mod brug af klyngevåben.

Når Venstre siger nej til forslaget, er det også mere timing, end det direkte er i modstrid med, hvad der står i beslutningsforslaget. Vi mener, at det p.t. ikke har den store praktiske betydning og gang på jord, idet vi jo har Belgien, som har vedtaget et lignende forslag som det, SF fremsætter, og Belgien er jo kørt fast i, at det ikke har været muligt at udarbejde lister. Problemet er jo, at mange af de firmaer garanteret ud over klyngevåben har anden produktion, og at klyngevåben måske er en slags nebengesjæft, så de er egentlig svære at finde. Det kan da godt være, at vi jo med Oslokonventionen – og det har ministeren også redegjort for – i hvert fald er med til, at vi kan komme efter stat, kommuner og andre offentlige virksomheder. Spørgsmålet er, hvordan vi eventuelt skal komme efter private investorer, når vi ikke rigtig ved, om vi er på fast grund.

Der er noget så simpelt som: Hvad med uagtsomme investeringer? Skal man, hvis man laver et forbud, følge op med en straf for overtrædelse af et forbud – som jeg mener man skal – for det er jo formålet med et forbud? Skal man så have et objektivt strafansvar, eller skal man som i straffeloven have et direkte forsæt som strafansvar?

Så der er egentlig mange ting, der skal afklares, og derfor siger vi p.t. nej til beslutningsforslaget.

Kl. 10:56

Formanden:

Tak. Der er en kort bemærkning fra fru Pernille Frahm.

Kl. 10:56

Pernille Frahm (SF):

Jeg er jo enig både i det, ministeren sagde, og også det, Karsten Nonbo sagde om, at vi har et problem med, at en række store producenters lande ikke har tilsluttet sig det her. Men omvendt kunne man også spørge hr. Karsten Nonbo: Hvorfor i alverden skal de landes firmaer have en fordel af, at deres lande har opført sig en lille smule træls på det her område? Hvorfor skal det være til fordel for dem, så de kan blive ved med at producere det her og tjene penge på det? Hvorfor skal vi, der har tilsluttet os den her konvention, ikke vise, at vi mener det alvorligt, og sørge for, at de ikke får et fortrin frem for vores virksomheder, og så stoppe investeringer i dem, selv om det måske er store firmaer og store lande, vi taler om?

Kl. 10:56

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:57

Karsten Nonbo (V):

Jo, men som ministeren også sagde, er det største problem jo tydeligvis det, som man oplever i Belgien, og det er at få stampet producenterne op af jorden, vide, hvem de er, og derigennem vide, hvem der investerer i dem, for når man ikke ved, hvem de er, er det lidt svært at finde ud af, hvem der investerer i dem, vi ikke ved hvem er.

Kl. 10:57

Formanden:

Fru Pernille Frahm.

Kl. 10:57

Pernille Frahm (SF):

Men det lykkes jo alligevel langt hen ad vejen, i dag i Politiken, og i december måned var det PBU, altså Pædagogernes Pensionskasse, og Lægernes Pensionskasse, der blevet taget på uheldig vis – lad os sige det sådan, ikke? Så det lykkes, det kan godt lade sig gøre, spørgsmålet er bare, om man vil gøre det stykke arbejde, eller om man vil overlade det til virksomhederne. Og der findes jo organisationer, der påtager sig det her arbejde.

Vil hr. Karsten Nonbo sammen med mig være med til, at vi går op til ministeren og siger: Vi vil gerne have lidt støtte til de organisationer, der laver det her stykke arbejde, for det ser ud til, at virksomhederne ikke kan klare det selv?

Kl. 10:58

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:58

Karsten Nonbo (V):

Jo, især da ministeren egentlig allerede har budt os velkommen, ser jeg ikke noget problem i, at vi kommer, for der er noget, der skal kigges på, og det har ministeren givet tilsagn om, og der vil jeg gerne tage fru Pernille Frahm under armen, så vi gør det i fællesskab.

Kl. 10:58

Formanden:

Tak til hr. Karsten Nonbo. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger, og den næste ordfører er hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 10:58

(Ordfører)

Benny Engelbrecht (S):

Klyngeammunition er en gammeldags bombe-type, der indeholder et stort antal mindre

sprængemner, og som typisk kastes ned fra fly eller afskydes. Megen klyngeammunition eksploderer imidlertid ikke ved kontakt med jorden, selv om de enkelte sprængemner er forsynet med selvudløser, og i ueksploderet tilstand kan de mindre emner derfor ligge uvirksomme i jorden i årevis, og de kan dræbe mange, også år efter at konflikten er afsluttet. De skelner ikke mellem civile og militære mål, hvad man skal ifølge den humanitære folkeret.

Det er derfor med god grund, at Danmark har underskrevet den internationale konvention, som forbyder klyngeammunition, den såkaldte Oslokonvention. Det meldte Socialdemokraterne klart ud i december 2007 med ordene »klyngebomber medfører uacceptable menneskelige omkostninger og skal forbydes med et internationalt forbud«, ligesom vi også tidligere var aktive i underskriftkampagnen »Stop klyngebomber nu«. Vi kan derfor støtte dette forslag, som vi opfatter som en bekræftelse på, at Danmark må forpligte sig 100 pct. i kampen mod fremstilling og brug af klyngeammunition. Oslokonventionen skal gennemføres, så vi kan motivere de lande, der ikke har skrevet under på at ville respektere og overholde konventionen, til at respektere den.

Vi har ingen tvivl om, at Danmark som princip altid skal kæmpe for at forbyde de våben, som giver uacceptable menneskelige og især civile tab. Vi mener også, at der ikke er grund til at vente med at ratificere konventionen. Det vil efter vores opfattelse være nyttigt at stoppe for finansiering af fremstilling af klyngeammunition ved at sætte en stopper for investeringer i virksomheder og firmaer, som fremstiller eller udvikler den. Den tankegang lå også bag Europa-Parlamentets resolution fra 2005, som vi støtter fuldt og helt. Det vil være fornuftigt, hvis regeringen af sig selv spiller ud med et lovforslag, men indtil videre vil vi støtte SF's beslutningsforslag, der indeholder de fornødne elementer.

Jeg vil gerne tilføje, at jeg er meget glad for den drøftelse, vi allerede nu har haft her i salen om SF's forslag. De uafklarede spørgsmål, som også ministeren har uddybet i sin besvarelse, viser jo, at det netop er nu, vi i Danmark skal være ekstra opmærksomme på, hvordan vi implementerer Oslokonventionen i dansk lovgivning. Det understreger, at den debat, vi har haft, er udtryk for rettidig omhu, og vi håber, at Folketinget bredt vil blive inddraget i processen, som ministeren også har redegjort for. Det kunne

være gennem en høring eller på anden måde gennem inddragelse af internationale erfaringer.

Jeg håber, at vi vil få et rigtig godt udvalgsarbejde, for det kunne jo være, at vi, selv om regeringspartierne ikke kan støtte forslaget, så måske på anden vis kan blive enige f.eks. om en fælles beretning.

Kl. 11:01

Formanden:

Tak til hr. Benny Engelbrecht. Der er ikke ønske om korte bemærkninger. Næste ordfører er hr. Ib Poulsen.

Kl. 11:02

(Ordfører)

Ib Poulsen (DF):

Tak. Som hr. Karsten Nonbo sagde, har ministeren redegjort fyldestgørende for problematikken. Vi skal her behandle et forslag fra SF, og vi havde jo et lignende forslag fra Enhedslisten sidste år. Det er jo sådan, at 90 pct. af landene har tilsluttet sig Oslokonventionen, men de dækker kun 10 pct. af beholdningen af klyngevåben. De sidste 10 pct. af landene har, som det er blevet sagt, 90 pct. af lagrene. Danmark forventes jo at tiltræde den her konvention engang i år, og dermed kommer der også et forbud mod, at kommunerne kan investere i firmaer, der producerer klyngevåben.

Der er jo i dag utrolig stor fokus på at investere etisk korrekt, og der har i de sidste par år været meget fokus på det – også på miljøområdet, med hensyn til om man investerer korrekt her. Det har gjort, at investeringerne er flyttet væk fra de her steder, og jeg mener ikke, at den bedste måde at få pensionskasserne til at investere korrekt på er, at vi skal komme her og lovgive, men at vi skal forsøge at lade de frie mekanismer virke også på det her område. Det tror jeg er den bedste måde at gelejde pensionskasserne til at investere mere etisk korrekt og miljørigtigt på. Vi har også hørt, at Belgien, som for 2 år siden indførte et forbud, har store problemer. Det er endnu ikke lykkedes dem at få lavet den her blacklisting af nogle virksomheder.

Det der med at gå ud og lovgive om ikke at investere i virksomheder, som er med til at producere det her, er en konfrontationsmetode, som jeg ikke synes er fornuftig i forhold til de store producerende lande. Jeg synes, at det spor, som det også er nævnt at vi skal have i forhold til FN, må være den rigtige måde at få overtalt de eksisterende lande til ikke at producere de her våben på.

Som det også er blevet sagt fra både ministerens og Venstres ordførers side: Lad os sætte os ned og prøve at komme en del af vejen. Så vil jeg tage fru Pernille Frahm under den anden arm, nu når hr. Karsten Nonbo har taget den ene arm. Tak.

Kl. 11:04

Formanden:

Der er ønske om en kort bemærkning fra fru Pernille Frahm.

Kl. 11:04

Pernille Frahm (SF):

Det bliver jo en god dag, når Dansk Folkeparti kommer sammen med Venstre og har SF i midten til at føre an i forhandlinger om etiske regnskaber og etisk investeringspolitik og sådan noget. Det synes jeg lyder som en rigtig smuk fremtid. Lad os gå lidt derhenad.

Nu er man modvillig over for at lovgive og sætte regler for, hvad firmaerne må investere i, når det handler om klyngevåben. Altså, det er jo kvinder og børn, der bliver ramt af dem, og tilfældige civile, der bliver dræbt af dem. Nu ved jeg, at ordførerens parti er meget optaget af dyrevelfærd, og jeg ved, at hr. Ib Poulsen også selv er meget optaget af dyrevelfærd. Vi har tit haft diskussioner hernede, hvor man ville forbyde hunde- og katteskind og babysæler og sådan noget. De her organisationer, som undersøger de etiske investeringer, arbejder også med dyrevelfærd, og så er det, jeg spørger hr. Ib Poulsen, om det så ikke kunne være indgangen til, at også Dansk Folkeparti ville være med til at støtte, at en organisation som DanWatch fik nogle bedre arbejdsbetingelser.

Kl. 11:06

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:06

Ib Poulsen (DF):

Med hensyn til dyrevelfærd har vi jo en udmærket ordfører på området, som jeg synes bør svare på det spørgsmål. Men som jeg kom ind på i min redegørelse, synes jeg ikke, at forbud er vejen frem med hensyn til at få de store lande med til at forbyde klyngevåben. Jeg mener, at FN-sporet er den rigtige vej at gå med hensyn til at få dem med på at forbyde det her. Jeg mener ikke, at vi skal lovgive om det på den måde, som der er lagt op til. Jeg tror ikke, at det er vejen frem.

Kl. 11:06

Formanden:

Fru Pernille Frahm.

Kl. 11:06

Pernille Frahm (SF):

Men så er hr. Ib Poulsen formentlig opmærksom på, at lige nu er det til fordel for amerikanske virksomheder, at USA ikke er med i den her konvention. For dem må man gerne investere i. Danske firmaer, danske pensionskasser og sådan set også kommuner osv. må stadig væk gerne investere i dem. Så det er til fordel for dem. Danske virksomheder må derimod ikke engang producere dem ifølge den her konvention. Hvis vi bare følger det spor, at vi siger, at vi må bruge konventionerne, er hr. Ib Poulsen så opmærksom på, at vi faktisk laver konkurrenceforvridning til fordel for virksomheder, der ligger i lande, som vil blæse på de her konventioner? Er hr. Ib Poulsen opmærksom på det?

Kl. 11:07

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:07

Ib Poulsen (DF):

Jamen hvis man har penge i en pensionskasse, som man synes foretager uetiske investeringer eller forkerte investeringer i forhold til miljø, kan man jo stemme med sine fødder. Man kan flytte sine penge til et andet pensionsselskab. Der er jo fokus på de her ting fra pensionskassernes side. Der er også penge i ikke at investere etisk ukorrekt, så jeg synes, der er muligheder for ikke at være med til at støtte de her firmaer.

Kl. 11:07

Formanden:

Tak til hr. Ib Poulsen. Næste ordfører er hr. Mike Legarth.

Kl. 11:08

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

For Det Konservative Folkeparti er den her debat sådan set overflødig, for der er ikke nogen, der er større modstander af klyngeammunition, end Det Konservative Folkeparti er. Og vi medvirker jo også på alle måder til at få det forbudt og koblet ud af krigsførelsen. Det gør vi på to måder:

Vi arbejder via Oslokonventionen, som blev forhandlet i august og underskrevet i december sidste år, og som vil blive vedtaget her i Folketinget i løbet af dette år, hvor det vil blive fuldstændig forbudt på nogen måde at engagere sig i noget med klyngeammunition, altså at opbevare og producere på alle måder, og vi forpligter os også til at opstille nogle retslige sanktioner over for dem, der måtte gøre det osv. osv. Det andet

spor går via FN's våbenkonvention, CCW, hvor vi også forsøger at bekæmpe anvendelsen af klyngeammunition. Så man kan sige, at vi på de to spor gør alt, hvad vi kan.

Derudover har vi indført en lovgivning om socialt ansvar i virksomhederne, hvormed vi er helt sikre på, at gennemskuelighed og åbenhed om de produkter, virksomhederne sælger, nu kommer frem i lyset. Og der er selvfølgelig ikke nogen, håber vi, der kan finde på at investere i og købe produkter af en virksomhed, som er engageret i at producere og sælge eller på nogen måde er involveret i noget med klyngeammunition.

Hvis man på en simpel måde kunne lave lovgivning imod det, gjorde vi jo gerne det, men der har ministeren tilkendegivet, at det er et problem med hensyn til EU og WHO, om vi overhovedet har nogen medholdelighed i forbindelse med at gøre det, og det vil det udredningsarbejde, som ministeren vil fremlægge senere, tilkendegive.

Vi tror, der kan være problemer i det, og det kan vi se ud fra det, der er sket i Belgien, som har hensigten, men som stadig meget senere endnu ikke har kunnet lave en positivliste over de virksomheder, som skulle have været blacklistet, og det er jo formentlig, for det første fordi disse virksomheder gør det i hemmelighed, og for det andet fordi det er et element i forhold til hele produktet. Det kræver simpelt hen et udredningsarbejde, og når det ligger klart, er vi klar til at debattere videre.

Men bottom line – på bundlinjen: Der findes ikke nogen større modstander af klyngeammunition end Det Konservative Folkeparti.

Kl. 11:10

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra fru Pernille Frahm.

Kl. 11:10

Pernille Frahm (SF):

Jamen så skulle alt være godt, for som ordføreren startede med at sige, er det en overflødig debat, fordi Det Konservative Folkeparti er imod, og at vi derfor ikke behøver at diskutere det. Det synes jeg er rigtig godt, men måske man lige skal gå et lille skridt videre end det med, at man sidder og er imod, måske man lige skulle rejse sig op og komme ud at handle, så man også kan få ført sit »imodskab« ud i virkeligheden. Og det er så det, vi prøver på nu, vil jeg sige til ordføreren.

Jeg tror, at alle virksomheder vil det gode, men jeg har også læst, at folk i de der investeringsgrupper siger: Jamen hvis det ikke er forbudt, er det lovligt, vi har først og fremmest en pligt til at tjene penge. Er det et udsagn, hr. Mike Legarth nogen sinde har hørt: at hvis det ikke er forbudt, er det lovligt, og at man derfor gerne må gøre det, og at hvis man tjener penge, har man faktisk pligt til det, fordi der er nogle interessenter, der er nogle kommende pensionister – hr. Mike Legarth og jeg – der gerne vil have nogle penge engang, når vi bliver gamle?

Kl. 11:11

Formanden:

Så er det ordføreren.

Kl. 11:11

Mike Legarth (KF):

Det mener jeg er en fuldstændig forkert præmis, at man har pligt til at tjene penge på enhver måde. Det er fuldstændig forkert. Jeg mener ikke, der er en eneste ansvarlig bestyrelse og ansvarlig ledelse af nogen virksomhed, der kan have den holdning. Der er selvfølgelig nogle præmisser, en moral og etik, der skal være opfyldt, og vi ser også debatten, at hver gang det dårlige eksempel kommer frem, har det en katastrofal betydning for en sådan virksomhed, og heldigvis for det. Det er jo lige præcis det, der er vores sigte: den øgede oplysning, gennemskuelighed og tilkendegivelse af, hvordan vilkårene egentlig er. Så tror vi heller ikke på, at aktionærerne og ejerne vil få medhold i, at man fører en politik, som eksempelvis involverer virksomheden i noget med klyngeammunition, og dermed vil virksomheden dø, for der er ingen kunder.

Kl. 11:12

Formanden:

Fru Pernille Frahm.

Kl. 11:12

Pernille Frahm (SF):

Nu lyder det, som om det der med at få en pension er det samme som at gå ned at købe en is, men det er det jo ikke. Altså, jeg kan jo ikke tage alle mine penge ud af alle de pensionskasser, pengene står i, og jeg kan heller ikke finde en pensionskasse, som jeg kan være dødhamrende sikker på investerer efter de retningslinjer, som det her Folketing går og snakker om den skal gøre. Det kan jeg ikke. Så der er altså ikke noget ishus, jeg kan gå ind i i stedet for. Og derfor spørger jeg: Er hr. Mike Legarth så ikke enig med mig i, at der er nogle af de her virksomheder, der har brug for lidt hjælp, lidt venskabelig

hjælp, og at det er det, vi prøver at give dem her?

Kl. 11:13

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:13

Mike Legarth (KF):

Nej, det er jeg ikke enig i. Jeg er for det første ikke enig i, at SF behøver at skubbe til Det Konservative Folkeparti eller regeringen, for at vi kan gøre det rigtige i den her sag. Vi gør alt, hvad der er muligt, vi bruger alle de ressourcer, der skal til, for at få taget klyngeammunition ud af krigsførelsen, men vi kan jo kun forholde os til de danske forhold, så det gør vi altså. Og med hensyn til stat og kommune har vi jo tydeligt tilkendegivet, at der medvirker vi ikke på nogen som helst måde. Vi ser jo en række selskaber, der har gjort opmærksom på, at de ikke deltager, men at de viser det her samfundsansvar, og FN's Global Compact er en af dem. Mange andre danske virksomheder har vist vejen, og det tror vi også på de vil gøre fremover. Nu afventer vi jo det her udredningsarbejde, og kan vi gøre mere, gør vi det gerne, men den proces er allerede i gang.

Kl. 11:13

Formanden:

Tak til hr. Mike Legarth. Næste ordfører er hr. Morten Helveg Petersen.

Kl. 11:14

(Ordfører)

Morten Helveg Petersen (RV):

Tak til SF for at fremsætte det her beslutningsforslag om det her vigtige emne. Vi har diskuteret klyngebomber igennem de sidste par år, også i Folketingssalen, og Det Radikale Venstre har hver eneste gang presset på for, at vi kunne udfase klyngebomber så hurtigt som muligt. Vi har bakket op om den handlingsplan, som regeringen så kom med – langt om længe, synes vi – i forhold til udfasningen af den her våbentype, og jeg kan i øvrigt sige, at det også er et tema, som vi agter at inddrage i de forsvarsforligsforhandlinger, som sådan er ved at tage fart her og nu, alt sammen med henblik på at kunne udfase det her våben så hurtigt, som det nu kan lade sig gøre.

Vi synes, det er et spændende forslag, som SF's har fremsat her. For mig at se går meget af diskussionen i dag på noget med hastigheden i forhold til, hvor hurtigt vi skal gå frem. Det Radikale Venstre er tilhængere af og glade for, at Danmark underskrev Osloaftalen, og vi er

spændte på det beslutningsforslag, som regeringen så skal fremsætte i Folketinget om den danske tiltrædelse af selv samme konvention. Vi hæfter os ved, at der altså af afsnit 1 c i konventionen følger et forbud for de tiltrådte lande, tiltrådte stater, til at assistere, tilskynde eller foranledige andre til at deltage i aktiviteter, der ifølge konventionen er forbudt, herunder produktion eller handel med klyngevåben. Det vil sige, at det altså klart fremgår af konventionen, at det sigte, som jeg også oplever af det forslag, som SF har rejst, også er en målsætning, som man kan indfri, når vi ratificerer den her konvention.

Vi synes, der er al mulig god grund til at forfølge den her sag til at presse på. Derfor er vi også grundlæggende set positivt indstillet over for intentionen i det forslag, som SF rejser her. Vi synes dog, der er nogle faktorer, nogle praktiske omstændigheder, som man er nødt til at belyse, og som man måske med fordel kunne belyse i en udvalgsbehandling, eksempelvis det forhold, at der i Danmark ikke tidligere har været forbud mod investeringer i helt bestemte typer af aktiviteter.

Vi vil gerne være konstruktive, hvis det er sådan, at der efterfølgende skal skrives en beretning i udvalget i forbindelse med det her forslag, og så opfordrer vi i øvrigt regeringen til hurtigst muligt at fremsætte et beslutningsforslag om en ratifikation af Olsokonventionen.

Kl. 11:16

Formanden:

Tak til hr. Morten Helveg Petersen. Så er det hr. Frank Aaen som ordfører.

Kl. 11:16

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Selvfolgelig støtter vi det her beslutningsforslag. Ligesom vi selv har fremsat flere forslag om, at pensionskasser skal følge nogle etiske retningslinjer, skal det selvfølgelig også gælde med hensyn til klyngebomber, naturligvis.

Jeg mener virkelig, at vi burde lave en meget bredere fælles vedtagelse her i Folketinget om, at når det gælder kollektive investeringer, og det er jo f.eks. pensionskasser, skal der også være nogle etiske retningslinjer, som gælder alle, og som ikke skal være overladt til f.eks. en tilfældig bestyrelse. Der vil jeg også sige, at når nogle her siger, at det bare er overladt til arbejdsmarkedets parter og det skal vi ikke blande os i, er det jo altså sådan, at hvis vi taler om pensionsområdet, er der jo ufatteligt mange regler. Der er regler for, om man kan trække det fra i skat; der er

regler for, at der skal betales skat, når pengene udbetales; der er regler for, hvordan de skal investeres, de må kun investeres i den slags papirer i en vis procentdel og ikke i den anden. Lige så snart det drejer sig om afkast, er der masser af regler for, hvad man skal gøre, herunder at man skal sikre det maksimale afkast, som nogle bruger som undskyldning for at investere i tobaksaktier, våbenaktier, atomvåben, og hvad ved jeg.

Men det er jo noget sludder at sige, at der ikke er regler for, hvordan man synes at pensionspengene skal placeres, og derfor kan man selvfølgelig også vedtage en regel, der hedder, at man ikke vil have dem placeret i klyngevåben og i særdeleshed, når vi har tilsluttet os et forbud mod klyngevåben.

Jeg synes også, at det er vigtigt at bruge sådan et område her til at gå lidt foran, fordi vi har i virkeligheden været fodslæbende i lang tid, og den lovgivning, der nu er internationalt, er jo ikke mere dækkende, end at nogle lande ikke har tilsluttet sig den. Det er faktisk også sådan, at når danske soldater i Afghanistan tilkalder støtte fra et amerikansk fly, kan man risikere, at det amerikanske fly smider en klyngebombe. Jeg mener: Det hænger jo ikke sammen. Vi er i krig, hvor der kan bruges klyngebomber på vores foranledning, og så har vi besluttet os for, at vi i øvrigt er imod og snart vil tiltræde en konvention mod klyngebomber.

Så jeg synes bare, at vi sådan set er bagud og det vil klæde os, hvis vi går foran her, ligesom andre lande har gjort det, og siger, at vi ikke ønsker investeringer af danske virksomheder i produktion af klyngevåben. Og i hvert fald skal vi vedtage det, når det drejer sig om statslige midler, og det er pensionskasser jo f.eks. Det er for en meget stor dels vedkommende – jeg vil sige cirka halvdelens – statslige midler, nemlig udskudt skat; der bør vi kunne beslutte os.

Jeg hørte, at der også var et forslag om, at en af de måder, hvorpå vi kunne hjælpe sådan et forbud igennem, var f.eks. ved at støtte DanWatch, og der vil jeg sige, at det tilslutter jeg mig fuldstændigt. Det bør være en offentlig opgave at støtte en undersøgelse af internationale virksomheder, og hvordan de opfører sig, og herunder støtte DanWatch.

Så vil jeg sige, at hvis der er forslag om at lave en beretning – hvis vi ikke kan få forslaget vedtaget, og det kommer jo nok ikke til afstemning i den her samling – støtter vi selvfølgelig også, at der laves en sådan beretning.

Kl. 11:20

Formanden:

Tak til hr. Frank Aaen. Så er det fru Pernille Frahm som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 11:20

(Ordfører for forslagsstillerne)

Pernille Frahm (SF):

Jeg vil selvfølgelig starte med at sige tak for debatten. Den her gang mener jeg virkelig; tak for debatten. Det er ikke altid, man mener det ærligt, når man står heroppe og siger det i slutningen af en debat. Men jeg synes faktisk, der var en god tone her, og det tyder på, at selv om vi måske ikke er enige om redskaberne, er vi enige om intentionerne. Vi er i det her Folketing stort set enige om, at det er vigtigt, at vi gør noget ved, hvordan firmaerne investerer. Nogle mener så ikke, at vi skal gøre så meget, og nogle mener, at vi skal gøre meget, meget lidt, men vi er i hvert fald enige om, at det er et område, der skal kigges på.

Jeg er især meget glad for ministerens tilsagn om at være lidt aktiv på det her område, og tanken om, at vi skulle skrive en beretning i udvalget, synes jeg er en fremragende idé. For som sagt, når jeg fremsætter beslutningsforslag i det her Folketing, er det ikke for at få hvert et komma og punktum gennemført; det ville for det første være meget dumt, og for det andet ville det også være lidt kedeligt. Det er for at få en debat, der rækker hen et sted i nærheden af det, man gerne vil, og jeg oplever det sådan, at vi har nogle chancer for at komme derhenad nu.

Hr. Mike Legarth, som mente, at det her var noget, der gik fint af sig selv, vil jeg bare lige minde om, hvad ministeren sagde i sine indledende bemærkninger, nemlig at 26 ud af 46 pensionskasser – tror jeg det var – laver de her etiske regnskaber og tænker sig rigtig godt om og investerer på den rigtige måde. Så hr. Mike Legarth har altså 20 pensionskasser mere, han lige burde tumle lidt rundt med i sin begejstring over, at det går så ufatteligt godt.

Jeg vil også gerne takke for debatten, fordi vi kan se, at selv de pensionskasser, de firmaer, der faktisk gør sig ulejlighed og virkelig gerne vil gøre det rigtige, bliver fanget indimellem. Det er – som ministeren jo også sagde – fordi det er et kæmpe besværligt område at komme helt til bunds i, virkelig at få undersøgt. Altså, det handler jo ikke kun om klyngebomber; det handler jo også om alle mulige andre etiske ting, man har påtaget sig – f.eks. vedrørende børnearbejde, slavearbejde, narkorelaterede virksomhe-

der osv., osv. Gang på gang opdager man, at virksomhederne ikke selv er i stand til at lave det kulegravende arbejde.

Det er derfor, jeg synes, det er så vigtigt, at vi som samfund sætter os for at få kigget på, hvad det så er for nogle redskaber, vi kan give virksomhederne til at leve op til de ting, de gerne selv vil. Derfor har jeg nogle gange spurgt om DanWatch; nu behøver det ikke at være DanWatch, det kunne være noget andet tilsvarende – men jeg synes, det er så oplagt, at der er brug for en eller anden type organisation, gerne én med et internationalt netværk, som DanWatch jo har, og det er en stor fordel, men såmænd også gerne en organisation startende på dansk grund, som kan lave det udredningsarbejde, og som kan hjælpe os som lovgivere og firmaer og andre investorer med, hvordan man kan komme til at opføre sig ordentligt på globalt plan.

Jeg har et problem med de her tekniske handelshindringer, og jeg kan høre, at det har ministeren også. Jeg håber, vi kan finde ud af at løse det sammen, eller i hvert fald få skabt grundlaget for, hvordan vi kan komme videre med det. For, som ministeren sagde, vi skal være verdens bedste på det her område, og det vil jeg gerne bakke hende op i, selv om jeg ikke er tilfreds med at være verdens bedste – jeg mener også, at vi skal gøre vores bedste. Det kan nemlig godt være, at man ligger bedst i verden, men at det egentlig ikke er særlig godt og man faktisk kunne gøre det meget bedre. Min ambition er altså, at vi gør vores bedste, og det tror jeg måske også ministeren i virkeligheden mener.

Men tilbage til det her med de tekniske handelshindringer. Det, som er problemet, er, at hvis vi ikke ud fra de her etiske regnskaber kan forholde os til en virksomhed, der producerer flyvemaskiner og ved siden af producerer klyngebomber, så synes jeg, vi har et problem, og så synes jeg, at vi skal begynde at stille nogle krav til, hvad de der tekniske handelshindringer overhovedet kan bruges til. For det kan jo ikke være rigtigt, at man kan slippe af sted på den måde. Vi skal have undersøgt baggrunden for, hvordan vi gør det her på den bedste måde – og derfor min store glæde og opbakning til, at vi kommer til at lave en beretning i udvalget.

Kl. 11:24

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Mike Legarth.

Kl. 11:25

Mike Legarth (KF):

Fru Pernille Frahm antyder, at der er 20 pensionselskaber, som jeg ikke skulle have dækning for. Nu vil jeg gerne bede fru Pernille Frahm nævne navnet på ét pensionselskab, som investerer i klyngeammuniton.

Kl. 11:25

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:25

Pernille Frahm (SF):

Jeg kan nævne to, der gjorde det indtil for nylig, nemlig pædagogernes pensionskasse, PBU, og Lægernes Pensionskasse, som lige tog en diskussion her for – jeg tror – 14 dage siden, hvor de besluttede sig til at holde op med det.

De 20 pensionskasser var altså ikke nogen, jeg havde på min liste; det var faktisk nogle, som hr. Mike Legarths egen minister og formand lige ridsede op her fra talerstolen. Det kan være, at hr. Mike Legarth skal stille sit spørgsmål i udvalget, så får han svaret fra ministeren, og så er det sikkert rigtigt.

Kl. 11:25

Formanden:

Hr. Mike Legarth.

Kl. 11:25

Mike Legarth (KF):

Jamen fru Pernille Frahm kunne jo netop ikke nævne et eneste navn, for det her var der jo taget hånd om. Fru Pernille Frahms kritik gik jo på, at vi ikke havde gjort det, der skulle til, og det er det, jeg påstår vi er i fuld proces med at gøre. Vi gør alt, hvad der står i vores magt med de resourcer, vi har til rådighed.

Men jeg vil gerne lige til slut have fru Pernille Frahm til at give mig medhold i, at vi, inden vi eventuelt måtte lovgive, sikrer, at det er inden for rammerne af EU's og WHO's juridiske medholdelighedsregler.

Kl. 11:26

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:26

Pernille Frahm (SF):

Altså, alt skal være efter reglerne. Vi skal følge loven i det her land, ligesom man skal i alle andre lande. Vi prøver så at få lavet nogle love, som de andre også skal følge, sådan at verden bliver en lille smule bedre. Det er vel det, det drejer sig om. Det handler jo ikke om bare at sidde ned og følge loven; det handler jo også om at

påvirke den. Hr. Mike Legarth og jeg er nemlig lovgivere.

Kl. 11:26

Formanden:

Tak til fru Pernille Frahm.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Forsvarsudvalget, hvis ingen gør indsigelse. Det er ikke tilfældet.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af beslutningsforslag nr.

B 130:

Forslag til folketingsbeslutning om opkøb og destruktion af CO₂-kvoter.

Af Per Clausen (EL) m.fl.

(Fremsættelse 17.03.2009).

Kl. 11:27

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Den første, der får ordet, er klima- og energiministeren.

Kl. 11:27

Klima- og energiministeren (Connie Hedegaard):

Jeg kan starte med konklusionen, og konklusionen er, at regeringen ikke kan støtte B 130. Det er der især én grund til. Det ville belaste landets skatteborgere med en væsentlig ekstra omkostning, uden at det ville bidrage til at opfylde vores ellers meget ambitiøse klimamål og klimaforpligtelse frem til 2012.

Det er jo egentlig grund nok, men desuden ville en ordning som foreslået være både administrativ tung og meget omkostningsfuld. Hvis forslaget skulle gennemføres, ville det kræve, at man opbyggede en administration, som på et detaljeret grundlag verificerede varige besparelser, som kan henføres til husholdningernes adfærd. Der er et væsentligt problem i, at besparelserne jo ikke nødvendigvis vil være begrundet i en ansvarlig klimaadfærd, de kan jo f.eks. også udspringe af hensyn, som ikke har noget med klimaet gør, f.eks. et ønske om at spare penge. Man kan f.eks. tage isoleringen af etageadskillel-

sen til en kælder eller et loft, hvor investeringen betaler sig tilbage i løbet af lad os sige 10 år. Gør forbrugeren så det, fordi hun sparer penge, eller fordi hun ønsker at gøre en indsats for klimaet?

Der er ikke nødvendigvis nogen entydig og sikker sammenhæng mellem det, som ønskes fremmet, og det, som ønskes belønnet. Samtidig mener regeringen heller ikke, at det er rimeligt at lade husholdningerne og virksomhederne betale to gange. Det ville jo være konsekvensen. Først skal man betale over energiregningen via forhøjede energifgifter og energipriser, også på grund af kvotemarkedet, og dernæst skulle man så betale over skatten via et statsligt opkøb af kvoter.

Men allervigtigst er det jo, at forslaget ikke vil give nogen effekt, heller ikke i forhold til Danmarks opfyldelse af Kyotoforpligtelsen. For et eventuelt opkøb fra statens side vil bare reelt betyde, at Danmark pålagde sig selv en endnu større forpligtelse end aftalt i Kyoto i forbindelse med byrdefordelingen, hvor vi jo som bekendt i forvejen er et af de lande, der har påtaget sig de skrappeste forpligtelser.

Så vi kan ikke støtte forslaget. Men lad mig lige benytte anledningen til at erklære mig grundlæggende uenig i antagelsen om, at energibesparelser ikke nytter noget inden for det kvoteregulerede område, for det er jo det, der er afsættet for Enhedslistens forslag. En energibesparelse er et vigtigt og omkostningseffektivt bidrag, dels til at sikre husholdningerne en sikker energiforsyning, som de kan betale, dels til at styrke virksomhedernes konkurrenceevne i en verden med svingende og på sigt jo også stigende energipriser.

Så i forhold til klimaet er det rigtigt, at energibesparelser inden for den del af energiforsyningen, som er kvoteomfattet, ikke betyder noget for de globale udledninger, men på bare lidt længere sigt kan det jo have betydning, i og med at det gør det nemmere at sænke kvoteloftet i de efterfølgende perioder. Husholdninger og virksomheder, som sparer på energien og investerer i energieffektive løsninger, vil selvfølgelig have lettere ved senere at betale for de forøgede energipriser som konsekvens af senere stramninger af kvotetildelingen. Det modsatte budskab til husholdninger og virksomheder vil jo til sammenligning være: I kan bare bruge løs, herregud, det er jo kvotereguleret. Men de vil altså løbe ind i store problemer, i takt med at priserne stiger.